

Nye regler om moms med hjælp fra FaKD

- Både behandling og forebyggelse er nu momsfri

I løbet af 2010 henvendte flere privatpraktiserende medlemmer sig til FaKD, efter at de havde fået henvendelser fra SKAT om opkrævning af moms af deres ydelser. Skat havde indledt en moms-undersøgelse af det, man kaldte "alternative behandlere". Det provokerede naturligvis medlemmernes faglighed. Kliniske diætister er efter autorisationsloven anerkendt som sundhedspersoner. Men SKATs undersøgelse lagde også op til en diskussion om momsfritagelsen af kliniske diætisters virksomhed. Efter at vi havde taget kontakt til de skattecentre, der behandlede sagerne, lykkedes det at få en overordnet forhandling med Skatteministeriet, der i vidt omfang var lydhør over for FaKDs synspunkter.

Skatteministeriet har forståeligt nok behandlet sagen ud fra en bestemmelse i momsloven (§ 13, stk. 1), der fritager "egentlig sundhedspleje" fra moms. Skatteministeriet havde dog fra starten ikke syn for de afgrænsninger af faggruppernes arbejde, som følger af reglerne om uddannelsen til professionsbachelor i ernæring og sundhed (PBES) og reglerne i autorisationsloven. Her har FaKD kunnet bidrage konstruktivt, og i første omgang kan vi glæde os over, at kliniske diætister og andre PBES ikke længere betragtes på linje med "alternative behandlere". Det skurrer dog stadig i ørerne, at Skatteministeriets nye regler sætter både diætbehandling og forebyggelse under fællesbetegnelsen "kostrådgivning".

Men når dette er sagt, kan vi da glæde os over indholdet af de nye momsregler. Kliniske diætister, der udfører diætbehandling, har i mange år været momsfri. Det er de fortsat. Men de nye regler fritager også forebyggende ernæringsrådgivning.

Momsfritagelsen gælder, når:

(...) rådgivningen har til formål at forebygge, diagnosticere, behandle og så vidt muligt helbrede sygdomme eller sundhedsmæssige uregelmæssigheder."

De nye regler stopper dermed også den diskussion om konkurrenceforvridning mellem kliniske diætister og andre PBESere, som vi ind imellem har hørt i sagerne om misbrug af titlen klinisk diætist. Der er nu momsfritagelse af ernæringsrådgivning - også selvom den har til formål at forebygge sygdomme m.v. Det gælder, uanset om ernæringsrådgivningen udføres af en klinisk diætist eller en anden PBESer.

Skatteministeriet definerer i forhold til momsfritagelsen "diætbehandling" således:

"(...) kostrådgivning rettet mod syge mennesker, der i forvejen er diagnosticeret af en læge. Diætbehandlingen sikrer, at de enkelte patienter holder en særlig diæt med henblik på at behandle den konkrete sygdom.

At der skal være tale om en diagnosticeret sygdom betyder, at patienten skal være blevet diagnosticeret af en læge, men det kræves ikke, at lægen har foretaget en egentlig henvisning til leverandøren af kostrådgivningen."

Ernæringsvejledning - det forebyggende arbejde - som nu også er momsfrit - defineres af Skatteministeriet således:

"(...) kostrådgivning rettet mod umiddelbart raske mennesker, hvor forebyggelse er formålet med ydelserne. Momsfritagelse af disse ydelser forudsætter, at der er tale om en særlig forøget risiko for en eller flere konkrete sygdomme (...)

Dette betyder i praksis, at momsfritagelse af ernæringsvejledning forudsætter, at modtageren af ydelserne har eksempelvis

- forhøjet blodtryk
- forhøjet blodsukker
- forhøjet kolesteroltal
- BMI på 30 og derover

idet alle disse tilstande medfører væsentligt forøget risiko for udvikling af sygdomme i form af type 2-diabetes, hjerte- og kar-sygdomme mv."

Af praktiske årsager tages der i den momsmæssige vurdering alene udgangspunkt i BMI som målestok for, hvornår man er overvægtig. Momsfritagelse i relation til overvægt, når denne betingelse ikke er opfyldt, kan alligevel opnås, såfremt der foreligger en lægehenviisning eller en lægeerklæring, hvoraf det fremgår, at der er en terapeutisk indikation for behandlingen.

De ydelser, der herefter er momspligtige, er kostvejledning af raske personer eller personer, der ikke er i risiko for konkrete sygdomme. Skatteministeriet betegner det således, at disse ydelser tjener "skønheds- eller velværemæssige formål". Her skal altså opkræves moms, uanset om ydelsen udføres af en klinisk diætist eller en anden PBESer eller for den sags skyld en person uden (denne) uddannelse. Og det betyder, at hjælp til vægttab på et par kg mindre på sidebenene vil være svær at argumentere momsfrigørelse for, hvis ikke BMI er over 30 – så vær opmærksom på dette.

For at sikre dokumentation for at ens ydelser er momsfri, stiller SKAT fremadrettet det krav, at de privatpraktiserende skal kunne fremlægge en faktura, en journal eller lignende, der meget kort beskriver, hvem der er blevet behandlet og hvilken diagnosticeret sygdom eller sundhedsmæssig uregelmæssighed, der er tale om. Når der ikke er tale om diætbehandling med ernæringsvejledning, stiller SKAT krav om, at det målte BMI, blodsukker eller kolesterol tal fremgår. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en skriftlig henvisning fra en læge eller en lægeerklæring, er det en forudsætning for momsfrigørelse, at leverandøren i forbindelse med en konsultation, hvor patienten er mødt personligt op, har konstateret, at betingelserne er opfyldt.

SKATs nye regler kan læses her:

<http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=1942261&vld=0>

Reglerne giver dog stadig ikke konkret svar på, hvordan man skal forholde sig, hvis man via forsikringsaftale eller virksomhedsaftale er ude på en virksomhed og vejlede medarbejdere. Umiddelbart

vil dette nemlig altid være momspligtigt, da det ikke kan forlanges, at medarbejderne stiller med lægeerklæring for at bevise en evt. diagnose. Desuden vil man som regel arbejde for virksomheden, der som regel ikke kan være momsfrigørelset. SKAT medgiver dog, at det er et gråzoneområde, og det bedste råd er at anmode SKAT om et bindende svar på, om det, man foretager sig, kan være momsfrigørelset. Dette kan gøres via SKATs hjemmeside, hvor man under "rådgivning" kan finde et skema til at søge om bindende svar. Det koster 300 kr., og SKAT skal svare inden 3 måneder. På den måde kan man sikre sig, at man ikke gør noget forkert, og på denne måde kan der også tages højde for alle de individuelle forhold, der kan være tale om, og som ikke kan tages højde for ved en generel vejledning som denne.

Og husk, der gælder stadig en minimumsregel (momslovens § 49), der betyder, at man ikke skal opkræve moms og momsregistreres, hvis man ikke leverer momspligtige ydelser for over DKK 50.000 årligt.

Til gengæld skal man så svare lønsumsafgift i stedet for – så lad ikke momsdiskussionen afskrække fra at påtage sig nogle af de mange ernæringsopgaver, der ligger og venter derude. Og lad os glæde os over, at FaKD har kunnet hjælpe til med en så væsentlig problemstilling for alle PBESere og øvrige ernæringsprofessionelle.

hkn@norsker.eu

